

Dosarul nr. 2ra-1839/2020
2ra-173/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Suvac)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Buhnaci, A. Malii, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

27 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ina Vlas, reprezentată de avocatul Ion Căpățînă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ina Vlas împotriva lui Boris Furtună, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, Consiliul raional pentru protecția drepturilor copilului Soroca cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ina Vlas și a fost menținută hotărârea din 04 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 19 noiembrie 2019 Ina Vlas, reprezentată de avocatul Ion Căpățînă, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Boris Furtună, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, Consiliul raional pentru protecția drepturilor copilului Soroca cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în perioada 31 martie 2009 – 07 septembrie 2019 s-a aflat în relații de căsătorie cu pârâtul.

Din această căsătorie s-a născut un singur copil – xxxxx, anul nașterii xxxxx.

A menționat că din cauza relațiilor ostile între părți, la 07 septembrie 2019 căsătoria a fost desfăcută.

A afirmat că în privința pârâtului a fost emisă la 12 septembrie 2019 o ordonanță de protecție a victimei Ina Vlas.

A susținut că prin ordonanța de protecție emisă, Boris Furtună a fost obligat să contribuie la întreținerea financiară a copilului minor, câte 1.000 de lei pe lună, iar în total pentru perioada măsurilor de protecție a fost încasată suma de 3.000 de lei.

A indicat că, la 08 octombrie 2019 la adresa locului de muncă a pârâtului a fost expediată somația privind contribuirea pârâtului la întreținerea și educarea copilului comun în cuantum de $\frac{1}{4}$ din salariu, având în vedere că suma de 1.000 de lei este una insuficientă, somație care a fost lăsată fără răspuns.

A solicitat reclamanta Ina Vlas stabilirea domiciliului copilului minor Arina Furtună, născută la 31 ianuarie 2015, împreună cu mama; încasarea de la Boris Furtună în beneficiul Inei Vlas a pensiei de întreținere a copilului minor, xxxxx, în cuantum de $\frac{1}{4}$ din salariu și din alte venituri, încasarea de la Boris Furtună în beneficiul Inei Vlas a cheltuielilor de judecată în mărime de 2.500 de lei pentru asistența juridică, precum și suma de 100 de lei pentru taxa de stat achitată (f.d. 5-6).

Prin hotărârea din 04 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă parțial acțiunea depusă de Ina Vlas și a fost determinat domiciliul copilului minor, xxxxx, cu mama, Ina Vlas, fiind încredințată la creșterea și educarea ei. A fost încasat de la Boris Furtună, în beneficiul Inei Vlas pensia de întreținere a copilului minor comun, xxxxx, în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu sau alte venituri ale pârâtului lunar, începând cu data adresării în instanța de judecată - 19 noiembrie 2019, până la atingerea majoratului de către copilul minor – xxxxx. Au fost încasate de la Boris Furtună, în beneficiul Inei Vlas cheltuielile de judecată pentru plata taxei de stat în mărime de 100 de lei și cheltuielile de judecată pentru asistența juridică în sumă de 1.000 de lei, iar în total suma de 1.100 de lei. În rest, pretențiile privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică au fost respinse, ca fiind neîntemeiate. A fost încasată de la Boris Furtună în beneficiul statului suma de 150 de lei cu titlu de taxă de stat.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 04 martie 2020, Ina Vlas a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 martie 2020 în partea respingerii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 16 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Ina Vlas și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a stabilit că Ina Vlas a contestat hotărârea primei instanțe în partea perioadei de încasare a pensiei de întreținere a copilului minor și în partea respingerii cerinței privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Astfel, aplicând prevederile art. 98 alin. (3) Codul familiei, instanța de apel a conchis că prima instanță corect și legal a determinat și dispus încasarea pensiei de întreținere a copilului minor de la data adresării în instanța de judecată, or la actele cauzei lipsesc probe prin care s-ar confirma faptul că debitorul întreținerii intenționat s-a eschivat de la somația înaintată și nu a acordat întreținerea cuvenită copilului până la data adresării în instanța de judecată, cu atât mai mult că intimatul a recunoscut pretenția de încasare a pensiei de întreținere a copilului minor.

Totodată, instanța de apel aplicând prevederile art. 96 alin. (1) și (1¹) CPC a concluzionat că prima instanță just a încasat din contul lui Boris Furtună în beneficiul Inei Vlas suma de 1.000 de lei, cu titlul de cheltuieli de asistență juridică.

La încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică, instanța de judecată ține cont de complexitatea cauzei, de faptele stabilite, de volumul de lucru, apreciind

necesitatea cheltuielilor, realmente angajate și rezonabile ca mărime, fapt pentru care, instanța consideră, că cheltuielile de asistență juridică ale Inei Vlas urmează a fi recuperate parțial, în mărime de 1.000 de lei, considerându-le ca cheltuieli necesare, care au fost în mod real suportate, în limita unui quantum rezonabil, ținând cont, totodată și de complexitatea prezentei cauze a cărei hotărâre a fost adoptată într-o singură ședință de judecată.

Prin urmare Colegiul instanței de apel a reținut că, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie reale, necesare și rezonabile. În acest sens, deși la materialele cauzei a fost anexat bonul de plată prin care s-au achitat cheltuielile privind asistența juridică în favoarea Cabinetului Avocatului „Ion Căpățînă”, care atestă achitarea sumelor solicitate de către reclamantă, aceste cheltuieli nu sunt rezonabile în coraport cu complexitatea prezentului litigiu, precum și în coraport cu volumului timpului și muncii depusă de reprezentantul reclamantei.

Totodată, Colegiul civil al instanței de apel a accentuat că cheltuielile trebuie să fie necesare, adică utilitatea acțiunilor întreprinse de avocat, nu trebuie să provoace dubii instanței de judecată sau părții de la care se pretinde încasarea cheltuielilor.

La 03 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Ina Vlas, reprezentată de avocatul Ion Căpățînă, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea perioadei de încasare a pensiei de întreținere și în partea respingerii cerinței de încasare a cheltuielilor de asistență juridică și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii cu încasarea tuturor cheltuielilor de asistență juridică suportate în prima instanță și instanța de recurs.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea contestată, deoarece instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

A invocat că instanțele de judecată trebuia să încaseze pensia de întreținere a copilului minor începând cu data somării intimatului, 08 octombrie 2019 și nu de la data adresării în instanța de judecată.

La fel a susținut că atât prima instanță, cât și instanța de apel urmau să încaseze toate cheltuielile de asistență juridică, odată ce au fost prezentate probe în acest sens.

Prin notificarea din 21 decembrie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Însă, ultimul nu s-a folosit de acest drept și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2020 a fost expediată părților la 25 septembrie 2020, dar la acele cauze lipsesc probe, prin care s-ar confirma recepționarea deciziei de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 04 decembrie 2020 de către Ina Vlas, reprezentată de avocatul Ion Căpățînă, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ina Vlas, reprezentată de avocatul Ion Căpățînă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ina Vlas, reprezentată de avocatul Ion Căpățînă, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ina Vlas, reprezentată de avocatul Ion Căpățînă, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru